

Art. 2. Terminy do przedsięwzięcia czynności, wymaganych według przepisów prawa wekslowego i czekowego dla zachowania prawa zwrotnego poszukiwania, przedłuża się do dnia 31 grudnia 1945 r. dla weksli i czeków, wystawionych przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, o ile terminy te do dnia 25 sierpnia 1939 r. nie upłynęły.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

164

D E K R E T

z dnia 7 lipca 1945 r.

o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Jeżeli zaginął lub uległ zniszczeniu dyplom naukowy lub świadectwo z ukończenia wszelkiego rodzaju szkół i kursów lub poszczególnych klas tego rodzaju zakładów naukowych, praktycznej nauki zawodu, odbycia praktyki zawodowej, świadectwo lub dyplom na tytuł mistrza lub czeladnika i wszelkiego rodzaju stanowiska w zawodzie lub pracy zawodowej, a zainteresowana osoba nie może uzyskać nowego dokumentu lub jego duplikatu albo zastępczego zaświadczenia w instytucji lub u osoby, która dokument wystawiła, z powodu zaginięcia lub zniszczenia akt, albo zwinienia wymienionej instytucji lub śmierci tej osoby, bez pozostawienia akt, wówczas osoba zainteresowana może wystąpić do sądu grodzkiego miejsca zamieszkania z wnioskiem o odtworzenie zaginionego lub zniszczonego dokumentu.

Art. 2. Wniosek o odtworzenie dokumentu winien zawierać dokładną treść zaginionego lub zniszczonego dokumentu, o ile możliwe, w dosłownym jego brzmieniu i żądanie odtworzenia go zgodnie z tą treścią oraz powołanie dowodów na jego poparcie.

Art. 3. (1) Do wniosku o odtworzenie dokumentu winno być dołączone zaświadczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła, stwierdzające odmowę wystawienia nowego dokumentu lub duplikatu z powodu zaginięcia lub zniszczenia akt, a w przypadku zwinienia powyższej instytucji lub śmierci tej osoby — zaświadczenie władzy gminnej miejsca wystawienia dokumentu, stwierdzające zwinienie instytucji lub śmierć osoby i niepozostawienie przez nią akt, na podstawie których mógłby być wystawiony nowy dokument lub jego duplikat.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również przy odtwarzaniu dokumentów, wystawionych za granicą, z tą różnicą, iż podpisy na zaświadcze-

niach, stwierdzających niemożność wystawienia nowego dokumentu lub jego duplikatu albo autentyczność zaświadczenia, winny być stwierdzone przez konsulat lub przedstawicielstwo polskie. Zaświadczenia powyższe mogą być także wystawiane przez konsulaty lub przedstawicielstwa polskie za granicą.

(3) Bez złożenia wymienionych w ust. (1) lub (2) zaświadczeń wniosek o odtworzenie dokumentów jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu na posiedzeniu niejawnym.

(4) Do czasu utworzenia konsulatów i przedstawicielstw polskich za granicą wnioski o odtworzenie dokumentów, wystawionych poza granicami kraju, można składać bez załączenia zaświadczeń wymienionych w ust. (2).

Art. 4. Przy nadaniu biegu wnioskowi o odtworzenie akt sędzia zarządzi ogłoszenie o złożeniu tego wniosku w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Oświaty, jeżeli sprawa będzie dotyczyć odtworzenia dyplomów i świadectw zakładów naukowych, a w Monitorze Polskim, jeżeli sprawa będzie dotyczyć innych dyplomów i świadectw. Ogłoszenie to winno zawierać wskazanie osoby wnioskodawcy i jego miejsca zamieszkania, treść wniosku z dokładnym wskazaniem instytucji lub osoby, przez które dokument miał być wystawiony, oraz wezwanie do wszystkich instytucji i osób, posiadających jakiegokolwiek wiadomości w sprawie, o nadsyłanie sądowni na piśmie lub zgłaszanie do protokołu doniesień co do bezzasadności wniosku. Doniesienia te są wolne od wszelkich opłat sądowych.

Art. 5. (1) Po nadejściu dowodu, stwierdzającego dokonanie przepisanych w art. 4 ogłoszeń, sędzia wyznacza rozprawę tak, aby od ukazania się w pismach ogłoszenia do rozprawy upłynęło nie mniej, niż jeden miesiąc.

(2) Postępowanie z wniosków o odtworzenie dokumentów odbywa się według przepisów kodeksu postępowania cywilnego cz. I, o ile przepisy następne nie stanowią inaczej.

(3) Sąd w tym postępowaniu zbiera dowody z urzędu i nie jest ograniczony do dowodów, o których powziął wiadomość z akt sprawy lub oświadczeń stron, ani nie jest skrępowany co do dopuszczenia dowodów sprzeciwem stron. Przy rozpoznaniu sprawy sąd bierze pod rozwagę także nadesłane i zgłaszane do protokołu doniesienia i powołane w nich dowody.

Art. 6. Orzeczenia sądu, rozstrzygające wnioski o odtworzenie dokumentów, zapadają w formie postanowień. Orzeczenia uwzględniające wniosek poza zachowaniem przepisu art. 348 kodeksu postępowania cywilnego winny zawierać jeszcze dokładną treść zaginionego lub zniszczonego dokumentu, oznaczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła, oraz datę jego wystawienia przynajmniej przybliżoną. W przypadku niemożności odtworzenia istotnej treści dokumentu wniosek podlega całkowitemu oddaleniu.

Art. 7. W razie uwzględnienia wniosku sąd zarządzi ogłoszenie w Monitorze Polskim. Ogłoszenie to winno zawierać dokładną treść postanowienia, odtwarzającego zaginiony lub zniszczony dokument oraz wzmiankę o prawie i terminie do zaskarżenia tego postanowienia ze wskazaniem instytucji i osób, którym to prawo służy.

Art. 8. Od postanowień, uwzględniających wnioski o odtworzenie dokumentu, służy prokuratorowi, władzom bezpieczeństwa publicznego oraz instytucjom i osobom, które według postanowienia sądu dokument wystawiły, zażalenie w terminie siedmiodniowym od ukazania się przepisane w art. 7 ogłoszenia.

Art. 9. Orzeczenia drugiej instancji są ostateczne.

Art. 10. Po uprawomocnieniu się postanowienia, odtwarzającego zaginiony lub zniszczony dokument, sąd wyda osobie zainteresowanej na jej żądanie wypis tego postanowienia.

Wypis ten zastępuje całkowicie utracony dokument i posiada taką samą moc, jak ten dokument.

Art. 11. W przypadku późniejszego ujawnienia, iż postanowienie uwzględniające wniosek o odtworzenie dokumentu, oparte zostało na fałszywych dowodach lub uzyskane zostało przez czyn karalny, sąd, który ostatnio orzekał w sprawie, wznawia z urzędu postępowanie w sprawie i uchyla wydane przezeń postanowienie oraz orzeka ponownie o żądaniu wniosku. Podstawą wznowienia postępowania może być tylko skazujący prawomocny wyrok sądu karnego. Wznowienie postępowania może nastąpić także w przypadku niemożności wszczęcia lub umorzenia postępowania karnego w sprawie z innych powodów, niż brak dowodów winy lub cech przestępstwa.

Art. 12. W przypadku uchylecia postanowienia, uwzględniającego wniosek o odtworzenie dokumentu, i oddalenia tego wniosku po wznowieniu postępowania w sprawie, sąd zarządzi odebranie od zainteresowanej osoby przez komornika lub organa bezpieczeństwa wydanego jej wypisu postanowienia, o ile wypis ten nie został w toku postępowania w sprawie dołączony do akt. Jeżeli wypis ten będzie się znajdował w posiadaniu urzędu lub innej instytucji publicznej, sąd zwróci się do tych instytucji o nadesłanie wypisu w celu dołączenia do akt sprawy. Odebrany lub znajdujący się w aktach sprawy wypis ulega skasowaniu przez przekreślenie go na krzyż i pozostaje w aktach sprawy.

Art. 13. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

165

DEKRET

z dnia 7 lipca 1945 r.

o zniesieniu podatku od olejów mineralnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 252) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1944 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski